

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010071
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010071.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným J. X., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/12/2020 z 18. februára 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/12/2020 z 18. februára 2022 bol obžalovaný J. X. uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.12.2020, na skutkovom základe, že:

dňa 22.07.2017 v presne nezistenom čase od 11.00 hod. do 14.30 hod., v penzióne na ulici R. XXX v obci U., okr. Tvrdošín, využil neprítomnosť spolubývajúcich v izbe, vzal z ich odložených vecí platobné karty, z ktorých získal platobné údaje a následne ich zneužil takto:

- na debetnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú k účtu č. Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenému v R. U., a.s., Bratislava na majiteľa Mgr. T. X., nar. XX.XX.XXXX, sa pokúsil vykonať online platby u internetových obchodníkov a to dňa 23. 07. 2017 v sume 7,77 € v službe G2A.com a dňa 23.07.2017 v sume 6,14 € cez spoločnosť Skrill Limited, Londýn, tieto si však vyžadovali druhostupňové overenie, ktoré obvinený nevedel vykonať a platby neboli zrealizované,
- na kreditnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú W. U., a.s., Bratislava pre klienta Mgr. T. X., nar. XX.XX.XXXX, vykonal online platby v internetovom obchode služby Steam dňa 23.07.2017 o 12.30 hod. v sume 5,- € a dňa 23.07.2017 o 12.30 hod. v sume 5,- €,
- na debetnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú k účtu č. Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenému v W. U., a.s., Bratislava na spoločnosť FUNDAY, s.r.o., Gelnická 18, Bratislava, vykonal online platby v službe G2A.com dňa 22.07.2017 o 14.35 hod. v sume 8,73 € a o 14.39 hod. v sume 8,73 €, dňa 23.07.2017 o 12.53 hod. v sume 8,73 €, tiež v internetovom obchode služby Steam dňa 23.07.2017 o 12.36 hod. v sume 5,- €, o 12.36 hod. v sume 5,- € a o 12.44 hod. v sume 5,- €,
- na debetnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú k účtu č. Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenému v W. U. a.s. na majiteľa J. F., nar. XX.XX.XXXX vykonal online platby v službe G2A.com dňa 22.07.2017 o 12.11 hod. v sume 7,71 €, o 12.16 hod. v sume 8,31 €, o 12.34 hod. v sume 7,41 €, o 12.39 hod. v sume 7,41 €, o 12.42 hod. v sume 9,21 €, o 12.45 hod. v sume 9,20 €, o 12.53 hod. v sume 7,41 €, o 12.55 hod. v sume 7,41 €, o 12.57 hod. v sume 7,41 €, o 12.58 hod. v sume 8,73 €, o 12.59 hod. v sume 8.32 €, o 13,00 hod. v sume 8,73 €, o 13.16 hod. v sume 8,30 €, o 13.25 hod. v sume 8,30 €, o 13.59 hod. v sume 7,41 €, o 14.02 hod. v sume 7,41 € o 14.05 hod. v sume 7,41 €,

čím spôsobil Mgr. T. X., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 10,- €, spoločnosti FUNDAY, s.r.o., Gelnická 18, 831 06 Bratislava, IČO: 44373813, škodu vo výške 41,19 €, J. F., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 136,09 €, ktoré poškodeným v reklamačnom konaní vrátila W. U., a.s., so sídlom Hodžovo nám. 3, Bratislava 811 06, IČO: 00686930, čím na ňu prešlo právo na uplatnenie nároku na náhradu škody vo výške 187,28 €.

Za to bol odsúdený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.12.2020, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 3T/91/2019 zo dňa 14.1.2020, právoplatný 16.1.2020, vo výroku o treste, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V rámci adhézneho konania podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému W. U., a.s., so sídlom Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, škodu vo výške 187,28 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18.2.2022 (č.l. 286 súdneho spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení sa obžalovaný ani prokurátor nevyjadrili k možnosti podania opravného prostriedku.

Podaním doručeným súdu dňa 3.3.2022 (na č.l. 302 v spojení s obálkou o podaní zásielky na pošte) obžalovaný podal odvolanie voči vyššie citovanému rozsudku do výroku o treste, nakoľko trest uložený súdom prvého stupňa považuje za príliš prísny s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku, výšku spôsobenej škody a jeho vyhlásenia viny. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, resp. chce požiadať odvolací súd, aby mu uložil mierenejší trest.

Súčasťou spisu nie sú vyjadrenia ostatných strán trestného konania k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, vykonal odvolací súd v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný mal vedomosť o konaní verejného zasadnutia, upovedomenie o jeho konaní mu bolo doručené na adresu, ktorú súdu uviedol na doručovanie písomností, fikciou (podľa § 66 ods. 4 Tr. por., dňom vrátenia zásielky súdu 20.10.2022). Nad rámec povinností odvolací súd doručoval upovedomenie o konaní verejného zasadnutia aj na adresu, ktorú obžalovaný uviedol v ostatnom podaní adresovanom súdu - odvolaní, uvedenú na obálke zásielky (aj na tejto adrese bol obžalovaný neznámy a zásielka sa vrátila súdu dňa 13.10.2022). Súd zaslal obžalovanému upovedomenie o konaní verejného zasadnutia aj elektronicky. Obžalovaný na upovedomenie reagoval ospravedlnením - elektronicky so žiadosťou o zmenu termínu verejného zasadnutia z dôvodu, že ho zamestnávateľ neuvoľní skôr, ako dokončia zákazku, resp. by ho aj uvoľnil, ale mu nevyplatí žiadne peniaze, a teda by nemal peniaze ani na cestu z Francúzska na Slovensko (na č.l. 326 súdneho spisu). Krajský súd spätne oznámil obžalovanému (e-mail z 9.11.2022), že jeho ospravedlnenie nepovažuje za riadne a dostatočné, nakoľko ide len o ničím nepodložené tvrdenia obžalovaného a verejné zasadnutie o odvolaní vykoná v určenom termíne na deň 22.11.2022 o 10.30 hod. (na č.l. 327 súdneho spisu). Dňa 21.11.2022 bolo odvolaciemu súdu doručené elektronické podanie, ktorým obžalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Zároveň oznámil súdu, že škoda spôsobená činom bola v plnej miere uhradená hneď po prepustení z výkonu trestu. Na pojednávaní chcel byť prítomný, pretože trest 18 mesiacov sa mu zdá príliš prísny v porovnaní s výškou škody, ktorá bola už uhradená (na č.l. 328 súdneho spisu).

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného J. X. podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.

por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), na to určenom súde, obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovené v § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výroku o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd pri plnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. Tr. por. v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania, po oboznámení sa s obsahom predloženého spisového materiálu zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 18.2.2022 učinil vyhlásenia o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom, spôsobom jeho výkonu, ako aj náhradou spôsobenej škody.

Primárne odvolací súd uvádza, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. V tejto časti - vo výroku o vine - nadobudol rozsudok právoplatnosť jeho vyhlásením.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov nepodmienečne, ktoré zodpovedá zákonu a stavu vecí. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu obžalovanému J. X..

Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste na str. 4-6 odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu v podstate nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a pritažujúcich okolností (§ 37 písm. h/, m/ Tr. zák.).

Komplexne vzal do úvahy všetky tieto okolnosti, teda nevnímal jednostranne len okolnosti, ktoré vyznievali pre obžalovaného priaznivejšie, teda tie, na ktoré poukázal v odvolaní obžalovaný - výška spôsobenej škody, postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti - jeho priznanie a oľutovanie, závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Prihliadol aj

na osobu obžalovaného, najmä jeho recidívu majetkovej trestnej činnosti, ako vyplýva z odpisu registra trestov, s čím je spojená ťažšia možnosť nápravy obžalovaného, čomu musí zodpovedať aj uložený trest. Pre úplnosť sa žiada dodať, že obžalovaný bol doteraz sedemkrát súdom postihnutý (v období rokov 2010 - 2020), z toho štyrikrát pre majetkovú trestnú činnosť. Aj keď sa pri troch odsúdeniach hľadí na obžalovaného, akoby nebol odsúdený, pri hodnotení jeho osoby to svedčí o sklonoch osoby obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti. Ďalej bol tiež postihnutý trikrát za priestupok proti majetku. Stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú jeho trestnú činnosť (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. OT/69/2017 z 13.6.2017). Zároveň prvostupňový súd dôsledne aplikoval zásady pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. Obžalovanému ukladal trest nielen za stíhanú trestnú činnosť, ale aj za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, t.j. aj tú, ktorá bola predmetom odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 3T/91/2019 zo dňa 14.1.2020. Osobitne treba zdôrazniť, že prvostupňový súd, s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného o vine, vzhľadom na osobu obžalovaného nadštandardne v danom prípade aplikoval aj ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam - mimoriadne zníženie trestu, čo malo vplyv

na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom (podľa § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností súd najskôr upravil dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby 1 - 5 rokov na 28 mesiacov - 5 rokov) o jednu tretinu a uloženie trestu na jeho dolnej hranici len vo výmere 19 mesiacov. Krajský súd uzatvára, že takto uložený trest je síce trestom zákonným, ale podľa názoru krajského súdu s ohľadom na osobu obvineného trestom príliš miernym. Nakoľko odvolanie podal len obžalovaný, aj krajský súd bol povinný tento stav rešpektovať.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ust. § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného J. X. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.